

1864-07-28

AFSENDER

Georgia Skovgaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Læsevejledning:

Foto 1 viser side 4 og 1

Foto 2 viser side 1 og 3

Afsendersted:

Nysø

Omtalte personer:

Joakim Skovgaard

Niels Skovgaard

Christian Herman Stampe

Elise Stampe

Arkivplacering:

Mappe 6 nr. 29

DOKUMENTINDHOLD

Georgia Skovgaard fortæller, at drengene er kommet sig oven på mæslingerne. Hun er stadig bange for, at Susette også er blevet smittet. Hun beder ham sende nogle tegninger til børnene.

TRANSSKRIFTION

Nysø Torsdag 28 Juli 1864

Kjære Mand!

Du længes sagtens efter at høre fra os, og jeg kan Gud ske Lov give Dig gode Efterretninger, begge Drengene er ganske flinke og kommer lidt op om Dagen. Joakim er den flinkeste, men han er vist ogsaa begyndt lidt tidligere end Niels, nu tror jeg dog det bliver godt ogsaa med ham, for han spiser godt. Bare Cathrine snart vilde komme med, ellers trækker det saa lang Tid, bedre var det jo rigtignok om hun slap helt fri, men det er vel ikke muligt, da jeg ikke har kunnet holde hende fra dem, endnu er hun dog rask; de synes alle godt om hende, men især Elise, hun er meget indtaget i hende

•2•

de leger meget godt sammen og det morer Elise naar hun kan faa hende til rigtig at le. Drengene maa Elise ikke komme op til, Tante bilder sig ind at hendes Børn har haft hverken Mæslinger eller Kighoste, og den har de nok paa Christinelund.

Det var rart at faa Brev igjen i dag, bliv siden ved, og at Indholdet var godt i alle Maader, baade hvad angaar legemlig og aandelig Føde, saa jeg ikke behøver at tænke paa, at Du Intet faar mens jeg lever i Overflod.

Ja Trykket lider jeg jo ikke anderledes af end ellers, endnu har jeg kun hørt overmaade lidt reaktionær Snak, men det kommer nok, for nu Cr kommer Christian hjem en af Dagene, han kom ikke længere end til Wien, hvorfor ved jeg ikke

•3•

men kjedeligt er det, det er vist. Jeg trøster mig med at Høyens saa ogsaa kommer, nu er der i al fald ikke noget derved at gjøre, men man maa se at holde Fred, saa godt man kan, for der er det jo til ingenting at slaa fra sig. Elise er ypperlig, hun læser for mig af Profeterne, hvor der er saa meget man kan anvende paa sig selv, og hvor man faar Guds Almagt saa deiligt at se og Næste da ogsaa, saa var det da ogsaa en Glæde at læse det Stykke af Hollands Historie af Schern, hvor mærkværdigt det i alt passede paa os; Gud give os dog Én, der kan samle Alle om sig! Men om end det først bliver vore Børn, der skal se Herrens Frelse, saa kommer han dog

vist, ganske vist for

•4•

vor Folkeeiendommelighed selv om vort Land skulde blive mindre endnu.
O! Gid vi dog ikke maa adskilles fra Nogen, der virkelig er dansk.

Der blev Intet bestemt om Græsset derhjemme, skal jeg skrive til Faster
om at lade Ullas Mand gjøre slaa det? Ja, det er vel bedst at jeg skriver, og
ikke venter paa Svar paa dette, ellers voxer det nok for høit op.

Har Du ikke moret Dig over de to i Lysthuset? Da han udmaler sig det
mageløse, at sidde i den statelige Vogn o.s.v. og saa selv leer saa hjerteligt
deraf, de er dog virkelig baade morsomt og smukt beskrevne, man maa le
med hende og saa dog finde dem elskværdige.

Lad mig nu se Du spendere lidt Tegninger paa børnene, det er dog saadan
godige? Breve Du faar fra Dem. Er Nielses Tegning ikke morsom, han var
dog kun én eller to Gange i Stalden. Pigen siger Faer kjøre lang, men
ellers indlader hun sig ikke paa Noget om Dig. Din G.

Nybo, Thursday 28 Juli 69.

vor Folkeindommelighed, jels
om vort Land skulde blive mindre
end en. O! gid vi dog ikke maa
skilles fra elgen, der virkelig
er dækket.

Der blev Løstet bestemt om Graftet
derfor, men jeg skrev til Tante
om at Lasse Vilhelms skulde tage det.
Ja det er vel bestemt, at jeg skriver og
ikke ventet på, men saa dette,
ellers regner det nok for høit op.

Nu da ikke mere sig over den
to i Lyfthuset? da hun endelig
det mangelte, at f. N. i den sidste
Tage o. s. v. og saa selv saa sig
helst der, de er dog virkelig borte
norske og f. N. i Lyfthuset,
men saa saa med hende og
dog finde den for alskendige.

Lad mig se på da paa den L. H.
Tegningerne paa Børnene, det er dog
saa den gamle Børn da paa den
den. En lille Tegning skrevet
han om dog han saa eller to gange
i Tiden. Og jeg har, saa høit
Løst, men ikke i Tiden han sig ikke
han dog om D. 7. Den 7

Nybo skul!

Da langes jegten efter et hore
for os, og jeg kan findes Lov!
give D. 7 gode Effektiviteter; begge
Drenge er ganske flinke og kom
men lidt op om Dagen; Kachin
er den flinkste, men han er en
og saa begynder lidt til at gøre en
Bols, men tror jeg dog det bliver godt
og saa med ham, for den spæde
han godt. Bare Lethane snart
ville komme med, ellers trækker
det saa langt ud; bedre var
det jo rigtig nok, om hun slap
hele fri, men det er vel ikke

muligt, da jeg ikke har kunnet
holde hende fra dem, end
er hun dog rask; de fyres alle
godt om hende, men for Løst,
hvor er meget indtaget i hende,

42

de legest meget godt sammen,
og det mener Elise naar hun
kan se hendes til sigt et
lee. Drengene maa Elise ikke
komme op til. Tanten bilder sig
ind, at røgen af hendes Børn
har brændt hvoeren. Men ingen eller
Lyspøtte, og den har de nok paa
Christiansland.

Det var rent et paa Børn, ingen
ideer, blev paa den ved, og et paa Børn
var godt i alle Maader, bare den
angar legemlig og karmelig. Tiden
for sig, der behøver et tanken paa,
at Da Tallet paa medens jeg blev
i Overflod.

De Trokkel-Lider jeg jo ikke anderledes
et end ellers, endan har jeg kun
hørt overmædende lidt reactionair
Snak, men det kommer nok, for
en Skommer Christen fjerner en
af Dage, kan kun ikke langes
end til Børn, hvorfor ved jeg ikke,

men kjedeligt er det, det er vist,
jeg trofter mig ved at Høgen paa
offre kommer, men er der ialfald
ikke noget dermed at gjøre, men
men maa se et kalde Fred
for godt, men kan, for der er
det jo til ingenting at paa for
sig. Elise er ypperlig, hun ligger
for mig af Prostitution, hvor der
er saa meget man kan anse.
paa sig jule, og hvor man paa
Guds blødsigt paa deligt at paa
og Kald da offer. Saa var
at da ogsaa en Glæde at lade
det Stykke af Hallands Høst
af skoven, hvor mark vordigt det
i alt paa paa paa os; Gud giver
is dog en, der kan samle alle
om sig! men, om end det først
bliver vore Børn, der skal paa
Horens Fælle, paa kommer
den dag vist, ganske vist for